

[Margrete Auken]

Men det er klart, at det er en helt ny og svær sag, vi skal ind i, og den vil rejse en række problemer, som vi slet ikke rigtig er vant til at forholde os til herinde.

Jeg er imponeret over, at Socialdemokraterne allerede nu kan erklære, at de er enige med flertallet – og så må jeg lige sige: Hvad for en del af flertallet? Hvor henne? Hvornår? osv. – de er enige med flertallet i, at vi skal fortsætte med reagensglasbefrugtningen. Vi har ikke drøftet det i SF. Jeg ved ikke, hvad SF mener. Jeg ved lidt om, hvad jeg selv mener, men jeg ved ikke engang, om vi når at blive enige. Det er jeg såmænd ikke så sikker på.

Jeg vil gerne minde Socialdemokraterne om, hvad baggrunden var for, at mindretallet sagde nej. Det var ikke, fordi de syntes, at der var noget galt med de børn, der blev født på den måde. Heller ikke, at det ikke kunne være relevant at hjælpe de kvinder, som var i den situation, eller skal vi nu – erindrende debatten fra sidste gang – sige: de par, der var i den situation, at de ikke kunne få børn. Men baggrunden er, at man simpelt hen frygter, at man ikke kan styre udviklingen, hvis vi først bliver ved med at give lov til, at man foretager befrugtningen uden for kroppens hulrum. Og jeg synes, at Socialdemokraterne skal erindre, at de selv brugte som begrundelse: Det er her allerede, vi kan ikke stoppe det nu. Det er den glidebane, som vi nok er ude på, men hvor vi alligevel nok også skal tænke, at det er her altså nu, men det kan godt være, at vi skal hugge hælene i, før den glidebane bliver meget bred og meget stejl og meget glat, fordi vi bliver ude af stand til at kontrollere, hvad der kan foregå.

Jørgen Winther (V):

Venstre skal ikke forlænge debatten unødigt. Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig lovforslag nr. L 209. Selvfølgelig skal individets rettigheder i forhold til samfundets forskning sikres, og derfor skal vi også være sikre på, at rådet får den helt rigtige sammensætning og kompetence, selv om det så medfører, at den omtalte forskning bliver udskudt.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er jo ikke længe siden, vi drøftede sund-

hedsministerens redegørelse om biomedicinsk forskning og etik, og derfor er der ingen grund til at gentage de udtalelser, der ved den lejlighed blev fremsat.

Jeg vil dog gerne igen fremhæve min tvivl med hensyn til, om man inden for et år er nået så meget længere; dette emne er så følelsesbetonet, og det vil det også være fremover. Derfor spørger jeg, om det virkelig kan være vores opgave at stoppe op; om det ikke var bedre, at vi nu tog stilling. Vi har jo i Danmark videnskabs-etiske komiteer, der så udmærket har virket som kontrolapparat for uetiske eksperimenter. Jeg mener, at vi skubber problemerne foran os og udskyder dem, og jeg kan godt forstå, når dygtige læger som f.eks. professor K. Kristoffersen fra Odense Sygehus, en ekspert, som jo i hvert fald sundhedsministeren også kender, udtaler, at læger har et dilemma. Efter den ene lov gives kvinder fri adgang til at få fjernet fosteret indtil udgangen af 12. graviditetsuge, og en anden lov forbyder en læge at yde optimal hjælp til en kvinde, der skal behandles for barnløshed ved hjælp af ægtransplantation.

Jeg finder det faktisk uheldigt, at man ikke er klar med den lovrevision i denne samling. Om det er Det Etske Råds uenighed eller det er, fordi sundhedsministeren ikke kan nå at få den igennem, er jo så én sag, men at det skulle være gavnligt med en yderligere offentlig debat for at kunne revurdere loven, det kan jeg ikke rigtig se, og det kan de, der arbejder med disse ting, faktisk heller ikke.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan godt tilslutte sig, at vi venter et år med en revision af loven. Det er nu ikke, fordi vi selv har behov for yderligere et år for at blive klar over, hvad vi mener. Vi mener faktisk, at det er mindretallet i Det Etske Råd, som har sagt det rigtige i denne sag. Det tror jeg også vi vil mene om et år, men så får vi da et år mere til at argumentere for det, mindretallet har argumenteret for, og det vil vi da gerne bruge dette år til.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Den 7. marts havde vi som allerede nævnt en debat her i Folketinget på grundlag af min redegørelse om biomedicinsk forskning og etik. I denne redegørelse foreslog jeg at udskyde fristen for fremsættelse af lovforslag om æn-